

तुमच्याकडे पाहिल्यावर

तुमच्याकडे पाहिल्यावर
मला नेहमी आठवते
समईची सौम्य वात
स्निधपणे तेवणारी
त्या छोट्या माजघरांत
डोळ्यांना दिपविणान्या
दिव्यांच्या झगझगाटात
शांत सौम्य तो प्रकाश
नजरेला खिळवून ठेवतो.

तुमच्याकडे पाहिल्यावर
मला नेहमी आठवते
जात्यावरची गोड ओवी
जनाबाईंने गायलेली
रॉक आणि जाझच्या
अखंड आरडाओरड्यांत
भावपूर्ण तो आवाज
कानांना सुखावतो.

तुमच्याकडे पाहिल्यावर
आठवतो मऊ भात
पानामध्ये गरम गरम
आईंने वाढलेला
सुखावतो स्पर्श प्रेमळ
वात्सल्याने भरलेला

निघून जाणाऱ्या दिवसांगणिक
दूर मागे पडणारा
बालपणचा रम्य काळ
सुखी आणि सुरक्षित
पुन्हा एकदा सजीव होतो
केवळ तुमच्या दर्शनाने.

दीघायुरारोग्य तुम्हांला चिंतण्यात
हेतु माझा आप्पलपोटा!
सातासमुद्रांपलीकडे
अचानक लाभलेला
माहेरचा अमोल ठेवा
तसाच कायम जपण्याचा
चाळिशीच्या पुढे देखील
स्वतःमधील पोरपण
सांभाळून ठेवण्याचा
आम्हां सर्वांच्या शिरावरील
आशीर्वादांचे कृपाछत्र
सदैव टिकविण्याचा!

– डा. बुंद्या जोशी
(‘फेन्फुले’ या कवितासंग हातून)